ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

อิทธิพลของจำนวนประชากรถั่วดำและถั่วแปยีที่มีต่อ การควบคุมวัชพืช

ชื่อผู้เขียน

อนุสรณ์ แรมลี

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

เกษตรศาสตร์ (พืชไร่)

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

ผศ. ทรงเชาว์ อินสมพันธ์ ประธานกรรมการ
รศ.ดร.พรชัย เหลืองอาภาพงศ์ กรรมการ
อ.พฤกษ์ ยิบมันตะสิริ กรรมการ
ดร.สุชาดา เวียรศิลป์ กรรมการ

บทคัดย่อ

ในการทคลองนี้ได้กระทำเพื่อศึกษาความแตกต่างของความสามารถในการควบคุมวัช พืช, อิทธิพลของประชากรต่อการควบคุมวัชพืช และปริมาณไนโตรเจนโดยน้ำหนักจากซากต้น และใบที่ทิ้งลงในแปลงปลูกของถั่วแปยีและถั่วดำ ได้ทำการทคลองที่สถานีวิจัยและศูนย์ฝึกอบรม การเกษตรแม่เหียะ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ในระหว่างเคือนสิงหาคม 2536 ถึงเคือนมีนาคม 2537 โดย วางแผนการทคลองแบบ 2x3 Factorial in randomized complete block design จำนวน 4 ซ้ำ ประกอบด้วยปัจจัย A เป็นชนิดของถั่วคือ ถั่วแปยีและถั่วคำ ปัจจัย B เป็นระดับของอัตราปลูกมี 3 ระดับคือ 96,000, 84,000 และ32,000 ต้นต่อไร่ จากการทคลองตรวจพบทั้งวัชพืชจำพวกใบแคบ และใบกว้าง ซึ่งวัชพืชจำพวกแรกมีน้ำหนักแห้งสูงกว่า โดยไม่พบวัชพืชจำพวกกในแปลงปลูกถั่ว ทั้งสองชนิด สำหรับความสามารถในการควบคุมวัชพืชใบแคบในระยะหลังงอก 15 และ 35 วัน ถั่วแปยีและถั่วคำไม่มีความแตกต่างทางสถิติ แต่ในระยะ 55 และ 75 วันหลังงอก ถั่วคำมีความ สามารถในการควบคุมวัชพืชได้ดีกว่าถั่วแปยี โดยมีความสัมพันธ์กับการเจริญเติบโต กล่าวคือ ถั่ว คำมีอัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง (Crop growth rate)ที่สูง ทั้งนี้ 2 ระยะดังกล่าวเป็นระยะที่ถั่วคำ

ออกดอกและติดฝึก ตามลำดับ แต่อย่างไรก็ตาม ในระยะ 95 และ 135 วันหลังงอก ถั่วแปยีกลับมี ความสามารถในการควบคุมวัชพืชได้คีกว่า รวมทั้งที่ระยะ 115 วันหลังงอก ถั่วแปยีมีแนวโน้มควบ คุมวัชพืชได้คีกว่าถั่วดำ ซึ่งเป็นระยะที่ถั่วแปยียังคงมีการเจริญเดิบโตทางค้านลำต้นและใบ เมื่อ พิจารณาในแง่ของอัตราปลูก จะเห็นได้ว่าอัตราปลูก 96,000 ต้นต่อไร่ ควบคุมวัชพืชได้คีที่สุด รอง ลงมาคือ 84,000 ต้นต่อไร่ และ 32,000 ต้นต่อไร่ ตามลำคับ

สำหรับความสามารถในการควบคุมวัชพืชใบกว้าง พบว่าในระยะแรก (15, 35 และ55 วันหลังงอก) ถั่วแปยีและถั่วคำ ควบคมวัชพืชได้ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนในระยะ 75 วัน หลังงอกน้ำหนักแห้งของวัชพืชในแปลงปลูกถั่วแปยีและถั่วคำเริ่มสูงขึ้น โดยสูงที่สุดในระยะ 95 วันหลังงอก พร้อมกับลดลงในระยะ 115 วันหลังงอก ทั้ง 3 ระยะที่กล่าวมานี้ ถั่วแปยีสามารถ ควบคุมวัชพืชได้ดีกว่า เพราะเป็นระยะที่ยังคงมีการเจริญเติบโตทางค้านใบและลำต้น เมื่อพิจารณา ในแง่ของอัตราปลูก ในระยะแรก 15 วันหลังงอก ในแต่ละอัตราปลกควบคมวัชพืชใบกว้างได้ไม่ แตกต่างกัน อย่างไรก็ตามใน ระยะหลังงอก 35, 55, 75, 95, 115 และ135 วันหลังงอก อัตราปลก 96,000 ต้นต่อไร่ ควบคุมวัชพืชใบกว้างคีที่สุด และอัตรา 84,000 ต้นต่อไร่ ควบคุมวัชพืชได้คีกว่า อัตราปลูก 32,000 ต้นต่อไร่ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง ในส่วนของการเจริญ เติบโตของถั่วทั้ง 2 ชนิด ในระยะหลังงอก 15 วัน ถั่วแปยีให้น้ำหนักแห้งสูงกว่า แต่ในระยะ 35 และ55 วันหลังงอก น้ำหนักแห้งของถั่วดำกลับสูงกว่า ซึ่งเป็นผลจากอัตราการสะสมน้ำหนักแห้ง ต่อพื้นที่ใบต่อเวลา (NAR) สูงกว่าถั่วแปยี ในส่วนของอัตราปลูก พบว่าน้ำหนักแห้งของถั่วสูงขึ้น ตามการเพิ่มอัตราปลูก ยกเว้นในระยะ 35 วันหลังงอก ซึ่งอัตราปลูก 84,000 ต้นต่อไร่ สูงกว่าอัตรา ปลูก 96,000 และ 32,000 ต้นต่อไร่ ส่วนการให้ผลผลิตพบว่าถั่วแปยีสูงกว่าถั่วคำอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง คือ 45.16 และ 30.05 กก. ต่อไร่ โดยพบว่า ฝักต่อตารางเมตรของถั่วแปยีสูงกว่าถั่วดำ และจำนวน ฝักของถั่วทั้งสองชนิคนี้เพิ่มขึ้นตามอัตราปลูก

ความสามารถในการทิ้งในโตรเจนลงในแปลงปลูก พบว่าถั่วแปยีมีปริมาณในโตรเจนสูง กว่าถั่วคำ มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง คือ 8.94 และ 4.84 กก.ต่อไร่ ตามลำคับ โดยที่ถั่วแปยีมีระยะเวลาในการทิ้งซากน้ำหนักแห้งมากกว่าถั่วคำเนื่องจากมีอายุการเก็บเกี่ยวนาน กว่า ทั้งยังพบว่าเปอร์เซ็นต์ในโตรเจนโดยน้ำหนักในใบสูงกว่าถั่วคำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญยิ่ง คือ 2.62 และ 2.13 ในขณะที่เปอร์เซ็นต์ในโตรเจนในซากต้นแห้งของถั่วทั้งสองชนิคไม่มีความแตก ต่างกันทางสถิติ คือ 1.11 และ 1.10 เปอร์เซ็นต์ ตามลำคับ.

Thesis Title

Effect of Black bean (Vigna unguiculata L. Walp) and

Lablab bean (Lablab purpureus) Population on Weed

Control

Author

Mr.Anusorn Ramlee

M.S.

Agriculture (Agronomy)

Examining Committee

Assist. Prof.

Songchao Insomphun

Chairman

Assoc.Prof. Dr. Pornchai Lueang-a-papong

Member

Lecturer

Preuk Gypmantasiri

Member

Lecturer

Dr.Suchada Vearasilp

Member

Abstract

The purpose of this study was to investigate the ability of weed control, effect of population density for weed control and nitrogen content from the residue of lablab bean and black bean. The experiment was conducted at Mae Hia Agricultural Research Station and Training Center during August 1993-March 1994. The experiment was arranged in 2x3 Factorial in randomized complete block design with 4 replications. Factor A was represented by two species of legumes (Lablab purpureus and Vigna unguiculata L. Walp). Factor B was the levels of plant population. i.e. 96,000, 84,000 and 32,000 plant per rai. It was found that both weed types were narrowed leafed and broad leafed weed, the first has higher dry matter than the later where as cyperus spp. was not found. At the early stage (at and 35 days after emergence) the ability of weed control for narrow leafed weed of both legumes were not significant different but at 55 and 75 days after emergence black bean showed more ability than lablab bean and there were related to their higher vegetative growth, higher crop growth rate (CGR). However, after that the ability of lablab bean at 95 and 135 days after

emergence were higher than those obtained from black bean this was due to at that stage this was due to at that stage lablab bean still had vegetative growth the population rate at 96,000 plants per rai had the best weed control followed by 84,000 plants. The weed control ability for broad leafed weed at 15 and 35 days after emergence were not significant differences. However, at 75 and 95 days after emergence lablab bean had better ability in terms of controlling broad leaf weed than black bean since this period lablab bean still had its vegetative growth. In terms of population density, the population rate at 96,000 plants per rai showed the best broad leaf weed control follow by 84,000 plant per rai. In case of dry matter production lablab bean had higher dry matter than black bean at 15 days after emergence but at 35 and 55 days after emergence they showed the opposite result. More over higher population density of both legumes also produced higher yield than black bean. Their yield were 45.16 and 30.05 kg per rai, respectively and increase plant population density of both legumes also gave higher seed yield. In terms of nitrogen content from residue of both bean, it was found that lablab bean was gave higher nitrogen residue than black bean. The nitrogen content from residue of lablab bean and black bean were 8.94 and 4.74 kg per rai, respectively when the population rate was increased nitrogen content was also increased. It was found that nitrogen content from leaf residue of lablab bean was also higher than black bean there were 2.62 and 2.13 percent, respectively but the value from stem residue of was not significant.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved